

РЕШЕНИЕ

№ 7447

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 30.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8882** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 197, ал. 2 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес: [населено място], [улица], ет. 4 срещу решение № ПО-64 от 16.08.2013 г. на Заместник-Директора на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление № 4010/22.07.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] за налагане на обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат доводи за това, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че решаващият орган не е обсъдил направените в жалбата възражения, а се е задоволил бланкетно да повтори, изложените в оспореното постановление мотиви. Самият акт на публичния изпълнител е издаден в нарушение на административно-производствените правила и материално-правни разпоредби. Според оспорващия няма никакви обективни факти, подкрепящи направения от органите по приходите извод, за предполагаеми задължения на дружеството, което да е наложило налагането на обезпечителни мерки. Инвокирани са доводи и по отношение на факта, че решението е издадено от некомпетентен орган. Изтъкват се и доводи по съществуването на провежданото ревизионно производство.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Б., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директорът на ТД на НАП С.,

представяван от юрисконсулт К., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № 1303017/05.04.2010 г., на [фирма] е възложено извършване на ревизия на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК. На 17.07.2013 г. органът по приходите, извършващ ревизията е отправил искане до ТД на НАП – С., Дирекция „Събиране”, за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

В искането е посочено, че предполагаемият размер на публичните вземания възлиза на общо 122 600,23 лева, чието събиране би било затруднено, поради това, че в хода на ревизионно производство е констатирано имущественото състояние на ревизираното лице не е достатъчно за евентуалното покриване на публичното задължение. Установени са и случаи на вътрешно-общностни доставки към дружества, регистрирани в Германия, по отношение, на чиято реалност са възникнали съмнения и за които е изискана информация съгласно регламент ЕО/904/2010.

В хода на ревизията е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти. Изложените факти са дали възможност на ревизиращия орган да направи извод, че събирането на публичните задължения ще бъде затруднено, защото същото не разполага с достатъчно активи и извършва отчуждаване на притежавани от него недвижими имоти.

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 4010/22.07.2013 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] са наложени са наложени обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми в размер на 122 600,23 лева по всички банкови сметки, собственост на [фирма] в ТБ [фирма].

Решаващият орган, в лицето на Заместник-Директора на ТД на НАП – С. е възприел изложените мотиви и по тази причина е потвърдил оспореното постановление с Решение ПО-64 от 16.08.2013 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя на 09.10.2012 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 15.10.2012 г. /вх. 24-10-1414/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни

осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В разглеждания случай е безспорно, че обезпечителните мерки са наложени във връзка с възложено извършване на ревизия на [фирма].

Видно от приетото по делото искане за предварително обезпечаване на задълженията, изготвено от ревизиращия орган, в хода на ревизионното производство е установено, че за ревизирия период дружеството е декларираło доставки в големи размери. При извършена проверка е констатирано, че дружеството няма недвижими имоти, които да обезпечат евентуално установените задължения. Констатирани са и данни за осъществяване на фиктивни доставки и неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

Съдът намира, че искането на органа по приходите, въз основа на което е издадено и оспореното пред Директора на ТД на НАП постановление има характера на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. При липса на оспорване, следва да се приеме, че той има обвързваща съда, материална доказателствена сила, досежно обстоятелствата и фактите отразени в него – предмет на удостоверителното изявление на длъжностното лице, което го е съставило. Събраните в хода на административното производство доказателства недвусмислено сочат, че [фирма], с притежаваните от него активи и очаквани постъпления от търговска дейност не би могло да покрие задълженията си, които са със значителни размери.

Представените като доказателства отговори от немската данъчна администрация не са относими към настоящия спор, защото касаят провежданото ревизионно производство и тяхната връзка с евентуалното установяване на публични задължения с ревизионен акт, ще бъде преценявана от органите по приходите в съвкупност с останалите събрани в хода на административното производство доказателства.

Следва да се отбележи, че оспорващият не е ангажирал никакви доказателства, че посредством постановените запови ще се затрудни сериозно търговската му дейност.

Неоснователен е довода за липсата на компетентност на лицето постановило оспореното решение. Видно от приложената към преписката Заповед № 746 от 24.07.2013 г. Изпълнителният директор на НАП е оправомощил А. Г., като Заместник-директор на ТД на НАП, [населено място] да изпълнява правомощията на Директор на ТД на НАП, [населено място], когато титулярът на длъжността е в законоустановен отпуск, командировка и други. В случая се касае за типичен случай на заместване в длъжност на титуляр, който като административен орган е натоварен от закона с определени властнически правомощия.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, чрез отхвърляне на жалбата.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответника по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал разноси, на същият следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с адрес: [населено място], [улица], ет. 4 срещу

решение № ПО-64 от 16.08.2013 г. на Заместник-Директора на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу постановление № 4010/22.07.2013 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място] за налагане на обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА [фирма] с адрес: [населено място], жк Хиподрума, [жилищен адрес] и ЕИК[ЕИК] заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 8882 по описа за 2013 г. на Административен съд София - град.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 197, ал. 4 от ДОПК.